

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 " " " "
Pagar per correu, una pesseta de rebueta

EL PORLE: CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER DE SANT PAU, 4, PRINCIPAL
IMPREMTA
CARRER DE FORTENY, 238, 2 TERÇ
TELÈFON
REDACCIÓ, 723 - IMPREMTA, 2.238

ANY X.-NUM. 2.956

BARCELONA, DIMECRES 16 D'ABRIL DE 1913

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

DARRERS DIES

Exposició i venda de Novetats de Primavera

Preus excepcionals en Capells, Davantals i Sabateria per a nens

Bruses, Faldilles, Refajos, Bates, Vestits, Guardapols, Pitets, Calçat per a senyora

Roba blanca, Cotilles, Tuls, Llanes, Piqués, Nansú, Linón, etc., per a Primera Comunió

Ocasí en LLANES per a vestits i bruses de Primavera i estiu

Atz em complac en copiar lo que'l mestre Borrás de Palau, clama amb tota entesa contra l'intenció d'instalar un cine en el Liceu, i diu:

«No, senyors, ni con música, ni en italià deixaré de ser un espectacle denigrant per la categoria del teatre, una projectada presentació del «Quo Vadis», per més que en el gènere depriment, tanga major o menor vis artística.»

El senyor Borrás de Palau, s'extén en atinades consideracions que dirigeix a la Junta, i acaba dient:

«Totavia pue la digna Junta, volver sobre su acuerdo y en nombre de los más altos intereses del arte, celebraremos que se pronuncie en este sentido.»

Com se veu, doncs, la protesta pren una grossa importància donada la que tenen les personalitats que s'han dignat pendre part en aquesta qüestió.

Don Modest Urgellés, de «La Veu de Catalunya» protestava també amb força vehemència l'altre dia del descabellat intent de la Junta del Liceu.

En canvi, el senyor don Josep Maria Pascual, distingidíssim i culte crític de «La Publicitat», ho troba fins a cert punt bé, apolant-se en que cap allí l'any 1850 «cuando estaba en todo su esplendor el Gran Teatro», exhibíen con inusitado éxito un panorama titulado «El Mississippi» que representaba una de las orillas del gran río norteamericano visto desde un vapor.

«Nadie, que yo sepa, tuvo nada que oponer a tan curiosa exhibición. Además en el Liceo, han trabajado (1863-64) el célebre funámbulo M. Alondín y el no menos célebre Leotar y posteriormente célebres gimnasias japonesas.»

Sento molt diferir de l'opinió de persona tan autoritzada com el senyor Pascual, deventar-li dir que no perquè en 1850 i 1863-64, s'hí donessin els espectacles que ell indica, abona el que avui en ple segle XX s'hí fassí cine. Altrament en l'època que ell menciona (1850) no estava el Liceu, en l'esplendor que creu el senyor Pascual. El Liceu obrí les seves portes en 1847 (l'edifici de la Rambla) i precisament durant els anys 1847-1850 portà una vida artística molt raquítica i consti que al parlar de la vida artística me refereixo principalment a la part lírica, ja que com he dit més amunt jo soc dels que veuen que el Liceu, es temple del art líric, com diu al meu entendre molt bé, «Las Noticias».

Per a corroborar la meua afirmació veig lo que diu don F. Virella Cassañes, en la seva interessantíssima obra «La ópera en Barcelona»:

«Sacrificábase a la cantidad, las excelencias de la calidad sin una verdadera dirección artística, que escogiera para ser puestos en los coliseos de la capital las mejores obras del moderno repertorio y alternadas con algunas de los buenos maestros. Ofrecíanse al público filarmónico, obras de insignificante valor, que no debían hacer, por cierto, la fama de sus autores, Bettista 1847, Bona y Cappa 1848, Mazza y Basil 1849 y Buzzi 1850, desfilando ante el público sin dejar la menor huella.»

Així mateix tinc de fer avinent al senyor Pascual, que cap als anys 1863-64, no s'hí havia fet gran cosa en el «Liceu filarmónico i dramático» i sens dubte degut a les èpoques decadents 1847-50 i 1863-64, fou quan pogué presentar-se en el Liceu els panorames i funámbuls, a que la referència el meu car i respectable amic senyor Pascual.

En música que és des de el punt d'vista que jo m'ho miro), poc, molt poc s'hí havia fet en aquella casa, o sinó vegis: «Guillem Tell» 1834, «La Murta» 1841, «Roberto» 1845, «Hugonot» 1855, «Profetas» 1863, i «Africana» 1866.

El meu respectable amic, pot veure com l'art líric no hi tenia una forta representació. Tinc d'indicar així mateix que també s'hí havia representat una que altra obra de Halevy, (1859), Gounod (1864) o Thomas (1865).

I diu en Virella Cassañes, que: «todo ello y la circunstancia de ver desfilat ante nosotros el repertorio Verdi, no son méritos suficientes para hacer buena la historia del gran coliseo.»

Així doncs, senyor Pascual, crec que vostè convindrà amb mi en que efectivament en els anys 1850 i 1863-64, no era, artísticament parlant, molt esplendent la història del Liceu, i que s'hí podien presentar espectacles, que resultarien molt bonics així sí, però que tenim que reconèixer impròpiament d'un «Liceu filarmónico i dramático».

Totes les explicacions que vostè'm dona referents a l'objecte perquè fundà el Liceu, son justíssimes si bé tinc de dir que en 1833 ja s'hí havia obert al públic, el Teatre del Liceu, que aleshores estava emplantat en l'ex-convent de Montserrat, de manera qu'el mal ve de lluny.

Les explicacions referents al cine les trobo acertadíssimes i elles me servirán de punt de vista per a contestar demà al senyor Almaraz, al que havia oblidat mentar en el meu anterior article, per lo qual li prego m'excusi.

Altrament, davant d'un poderós esclat del diví art de la música. En el Liceu s'hí ha fet art al meu criteri volguéssim, senyor Pascual, i no una, sino moltes vegades, aquest art podrà haver resultat de vegades una mica sofisticat, però el fons era art i art pur.

Recordem sinó que en el Liceu s'hí ha representat: «Don Giovanni» de Mozart (1835), «El valcúll d'Anna» de Wagner (1835), «Freischütz» de Weber (1838), «Tannhäuser» de Wagner (1837), «Orfeo» de Gluck (1839), «Walkyria» i «Tristany i Isolde» de Wagner (1899), «Ifigenia en Taurides» de Gluck (1900), «Siegfried» de Wagner (1900), «Capriccio des Deuses» Wagner (1901), «Mestres cantaires» Wagner (1905), «Or del Rhin» Wagner i «Salomé» Strauss (1910) i altres i altres esplendides manifestacions artístiques, junt amb les drepreses molt nombroses que s'han donat d'un gran nombre de les obres que deixat indicades i que per elles soles, per respecte an aquestes grans obres, crec que no pot, que no deu fer-sec en allà aont s'hí han executat, mestres s'hí han executat.

Aquest és el meu criteri en aquesta qüestió, amic Pascual, i llealment l'exposo. Jo prego a don Eusebi Bertrand i Serre, president de l'Orquestra Simfònica de Barcelona, soci de l'Associació de Música de Camera i individu de la Junta del Liceu, que ja que està reputat de persona amatíssima d'art, faci tot lo possible per a que aquesta mal-haurada idea no's porti a cab, i tothom n'hi quedarà agraït.

Renovo doncs la meua protesta; crec perjudicial instalar cine en el Liceu i als senyors que componen la Junta del teatre, especialment al seu president, don Rómulo Miguel i Segàs, trasmeto les opinions que he glosat en aquest article.

Veurem per fi revocada l'intenció de fer cine al Liceu?

No gardareu pas gaire a sapiguer-ho.

AGUSTI PERERA

Lo que hablamos previsto era que de tal suerte se desencadenaran las pasiones que llegarán a olvidarse por completo, por una parte de la opinión, agitada por encontrados móviles, los respetos y consideraciones que debían merecer, los que con tanta abnegación y patriotismo han laborado, actuando como organismo de gobierno, en la defensa del interés público.

Quince meses de trabajos asiduos hubimos de invertir en el estudio de una cuestión tan intimamente ligada con el porvenir de nuestra ciudad. Asistidos por una Asesoría técnica de idoneidad hasta hoy incontrastada, pudo llegarse a una solución que revestía todas las garantías de humano acierto, con el voto unánime de cuantos integran el organismo, con la sola reserva doctrinal de uno de los señores vocales.

Del cumplimiento de nuestro cometido dimos amplia y pública cuenta en conferencias, luego impresas y difundidas.

Fue la obra de la Comisión, objeto de un minucioso análisis por el Municipio, en las numerosas sesiones consagradas a su deliberación y acuerdo, aprobándose en los términos por todos conocidos.

Con espíritu sereno hemos arrojado las campañas, sin desear el puesto de honor que hubimos de aceptar, y ante las cuales ni un solo instante hemos vacilado, buscando en vano razones que pudieran hacer mella en nuestros juicios. Las reiteradas e inequívocas pruebas de la alta estima y confianza de las Juntas de nuestras respectivas Corporaciones, del Gobierno y de gran parte de la opinión, han sido el firme sostén de nuestro espíritu y de nuestra actuación que no debíamos empapar una deserción cobarde en el cumplimiento del deber, con lo cual de otra parte se habría proclamado el fracaso de toda intervención corporativa en los pleitos ciudadanos.

El Ayuntamiento de Barcelona requirió nuestro personal concurso para hacer entrega al Gobierno del dictamen y conclusiones aprobadas a cuyo acto tuvimos el honor de asistir, haciendo presente nuestro presidente el delegado regio, los deseos de que nuestra obra, inspirada en un patriótico afán de acierto, fuera analizada y estudiada por el Gobierno como garantía fehaciente de que la realidad había respondido a nuestro propósito.

De labios del señor ministro de Fomento, de cuyo departamento había dimanado la Comisión, y del señor presidente del Consejo de ministros, hubimos de oír las más gratas palabras de alta estima y consideración. Ante los señores Villaverde y conde de Romanones, ratificamos nuestras firmas al dictamen, contra el cual ninguna razón se ha opuesto que hiciera mella en nuestro pensamiento respecto del problema y de la resolución acordada, por responder así a nuestra convicción y a nuestra conciencia.

La visita realizada por la Comisión consistorial al ministro de la Gobernación, a cuyo acto no asistimos, dió un giro distinto al estado del pleito, surgiendo el lamentable incidente del que no podía sustraerse en definitiva nuestra actuación, por relacionarse con el problema de las aguas, motivando la carta dirigida por la Comisión al señor presidente del Consejo de ministros. Surgidas apreciaciones que no respondían al grado de consideración a que nos juzgamos acreedores en un pleito de esta naturaleza, por terminada nuestra intervención en el asunto, ya que no podíamos admitir el menor equívoco respecto del carácter con que hemos actuado, como organismo de gobierno en un pleito de interés público, presentando las dimensiones de nuestros cargos al señor delegado regio presidente para que las pusiera en manos del Gobierno.

Por amor a nuestra ciudad y a cuanto a Cataluña añade, hemos de lamentar amargamente la obra devastadora por algunos emprendida. Arrojar prestigios, condicionar personas llegando a solazarse ante el menor asomo de desconsideración, hacia los que ostentamos una representación social, es un camino peligroso que incapacita toda acción pública y prepara el fracaso de cuantas aspiraciones colectivas se manifestasen.

Queto que en momentos de pronunciada amargura, hemos recibido inestimables pruebas de consideración y afecto; y si en nuestras frases existe algún lamento, es sólo por el bien futuro y para evitar se persista en la senda emprendida por quienes sin meditar en el mañana, han lanzado a una parte de la opinión por tan escabroso camino.

El secretario de l'Ajuntament
El senyor Gomez del Castillo que feia més d'un any que estava amb llicència ha tornat a possessar-se del càrrec en vista de lo delicat de les circumstancies actuals.

El senyor Domènech
El regidor radical senyor Domènech que estava a Portera a passar la convalescència d'una delicada malaltia, ha retornat a Barcelona, per a juntar el seu vot al dels demés companys de Consistori en lo referent a l'agráv rebut per l'Ajuntament del govern don Romanones.

El senyor Domènech ve cast bo del tot de lo qual ens en alegrem.

El delegat de les societats econòmiques dimiteixen
Reunits els vocals de la comissió d'Aigües, presidents i representants de les Societats, acordaren presentar la dimissió del càrrec de vocals de dita Comissió, comunicant-ho al president, delegat regi senyor Alvarado, i publicar una nota oficial donant compte dels motius en que fonamenten son acord.

El senyor Collado
Se diu que'l senyor Collado havia acceptat l'Arcaidía amb certes i determinades condicions, i que aquestes eren, per part del govern, la cessió de Montjuïc i de les Dracenes a la ciutat, i per part de l'Ajuntament (i també del govern), la solució del conflicte actual, no de la qüestió de les aigües, estigués bé, sino de

Revista estrangera

La resistencia del Montenegro

No eren prou exactes les referències que's donaven dies enera de l'actitut en que se suposava col·locat el rei Nicolau de Montenegro en quant al pleit d'Escutari. Se'l mostrava disposat a transigir, renunciar a Escutari mitjançant compensacions. Però les noves ofertes de Cetina ho desmenteixen. El llenguatge del sobirà de la Muntanya Negra no és el d'un home que cerca compensacions i que no més crida per a que el facin callar amb alguna dádiva. Nicolau i persisteix en son llenguatge heroic: «El Montenegro no renuncia a Escutari» diu. «Si és precis moriré tot el poble montenegrí, però moriré amb honor».

Tant si el Montenegro se mostra irreducible com si acaba per cedir, la seva causa perd terreny per moments. La Rússia l'ha abandonat pel complet i la Serbia està en camí d'abandonar-lo. Les tropes serbes que col·laboraven en el siti d'Escutari han rebut de Bolgrado l'ordre de no intervenir en les operacions ofensives contra la plaça. Es de creure que'l menui realisme no comptarà més que amb ses propies forces i no podrà ja sustentar les complicacions europees que uns quants dies abans feien important i temible el seu pleit.

Quin és exactament el punt de vista l'estat d'esperit d'Escutari? Les informacions de la gran premsa europea no ens ho expliquen gaire bé. Millor explicat està en un article del diari oficial montenegrí, «Glas Zemagorav», en el qual se comenta la comunicació del govern rus respecte al conflicte d'Escutari. Diu l'article essent:

«El nostre deure és recordar amb dolor certes particularitats, que ens han començat que la diplomàcia russa no disposava d'informacions exactes. Citem, per exemple, aquesta frase: «El rei Nicolau ha rebut el consell de desistir dels seus propòsits personals i a renunciar a sacrificis inútils condemnats pels montenegrins». Sa Majestat el rei no vol veure en aquestes paraules una incitació al poble a despar-se contra'l seu sobirà. Així seria contrari a totes les lleis morals. Per això nosaltres atribuim aquesta declaració al fet que'l ministre d'Afers estrangers de Rússia ha sigut absolutament mal informat. En el Montenegro, la voluntat del poble és idèntica a la dels sobirans, i té per objectiu la felicitat i el benestar de la patria».

«En quant a l'afirmació segons la qual el rei volia arrossegar la Rússia a una guerra europea, nosaltres afirmem, al contrari, que'l rei ha pregat la Rússia de que no fés la guerra per a judar el Montenegro. Així podrà ésser provat clarament per documents oficials de data 14 de febrer i 22 de març. Agrairíem al govern imperial que s'agués sobre quins documents ha basat la seva afirmació. El Montenegro està perfectament d'acord amb la declaració del govern rus que la sang russa no ha d'ésser vessada més que pels interessos de la patria russa. El mateix Montenegro no ha vessat mai la sang preciosa dels seus fills més que quan s'hí vist obligat per a defensar el seu honor, assegurant la salvació de la patria o salvaguardant les tradicions i la pau i glòria del país. El poble monte-

La profanació del Liceu

La protesta va prenent un caràcter marcadíssim i creiem que la Junta del Gran Teatre del Liceu, farà atenció als noms conegudíssims dels il·lustres periodistes que fins avui han pres part en aquesta polemica, i's que a no dubtar seguirán dient poc a n'aguests.

Ahí era «Las Noticias» que en un vibrant article s'oposava a l'instal·lació d'un Cine al Liceu dient:

«Ahora por nuestra parte queremos declarar que de tener voto en la Junta, votariamos en contra, porque por artistica que sea la película, por mucho que haya recorrido triunfalmente el extranjero, entendemos que en un teatro como el Liceo, orgullo de los ciudadanos barceloneses, templo del arte lírico, no puede ni debe verse convertido en cine pese a las debilidades de sus propietarios. Por encima de todo está el buen nombre de Barcelona. Y por qué creemos firmemente que el Liceo puede parangonarse con los más importantes coliseos nacionales o extranjeros y que a nadie se le ocurriría convertir en cine el Real de Madrid, la Ópera de París o la Scala de Milán, insinuos en nuestra protesta.»

Fassin-mo'l favor, els senyors de la Junta, de reflexionar serenament i dir-se, quin efecte els faria, el sapiguer que a l'Òpera de París o a la Scala de Milán, s'hí fés cine, i una vegada feta la resposta, aplicaria al Liceu i veurán lo vergonyós que resultaria portar a cap tal etzerrallada.

Jo considero al Teatre del Liceu, temple del art líric, tal com del seu nom se desprèn i com diu molt bé l'il·lustre compositor don J. Borrás de Palau, notable crític de «El Correo Catalán», primera sala d'espectacles de Barcelona, renomada i en el món líric-dramàtic. Prenia que Yes aquesta declaració per a quan me dirigí més avall al meu bon amic i col·laborador de «La Publicitat», don Josep Maria Pascual.

La portada d'aigües

El Govern contra Barcelona

Un interviu

El diari madrileny «A B C» publica dues intervius sobre'l proveïment d'aigües de Barcelona, una amb el senyor Abadal i altra amb el senyor Lluhi i Rissch. Heus aquí les declaracions d'aquest:

«El señor Lluhi explica y justifica la solución»

No es el Sr. Lluhi tan conocido en Madrid como el Sr. Abadal; pero no le van en zaga sus prestigios en Barcelona. Escritor brillantísimo y abogado de reconocido mérito, el Sr. Lluhi va a la vanguardia de la intelectualidad barcelonesa. Su competencia probada en cuestiones de economía y hacienda realiza la autoridad con que ha intervenido en este asunto, tanto en los trabajos de la comisión, como en los debates del Ayuntamiento. Por eso le pedimos noticias concretas y sumarias sobre la solución recaída en el problema, pues pensamos que no abundan en Madrid los que verdaderamente la conocen.

Nuestra solución consiste sencillamente en incorporar a la economía financiera de la ciudad de Barcelona la producción, en condiciones de monopolio, de un servicio público actualmente en manos de una poderosa empresa extranjera. Hemos tenido la inmensa fortuna de entregar a la comunidad social y a la economía pública de la metrópolis catalana un negocio excelente y una colosal riqueza, sin herir ningún interés legítimo, sin establecer carga tributaria alguna, sin abonar a las Compañías abastecedoras ni un sólo céntimo del enorme valor futuro del monopolio.

—¿Cómo se logra todo eso?

—Pues mediante la compra por 72 millones de pesetas de —160.000 metros cúbicos de agua y de los derechos, instalaciones y pertenencias de las Compañías de Dos-Rius.

—¿Podría usted concretarnos las razones fundamentales de la preferencia por esa solución?

—Primera, la de tratarse de un negocio con rendimientos líquidos, en manos de la ciudad, superiores a tres millones anuales de pesetas, y por tanto, a la suma de los gastos de explotación y de la carga financiera; segunda, la de haberse establecido un precio justo, inferior en 10 u 11 millones a la valoración económica del agua y demás pertenencias, é inferior también en cuatro millones a la estimación pericial del monopolio del derecho privado; tercera, la de ser la mejor y más barata oferta del concurso abierto por la comisión de aguas, hasta el punto de que está en 48 pesetas por metro cúbico, o sea en 7.680.000 pesetas por debajo del precio de la mejor entre las restantes ofertas; cuarta, la de compensarse con la potencia económica del Municipio de Barcelona, en cuyo presupuesto ordinario hay un edificio abrumador de cinco a seis millones anuales; quinta, la de permitir, sin el sacrificio del contribuyente, la utilización de los 34.000 metros cúbicos diarios de la instalación municipal de Moncada, ahora poco menos que abandonada de hecho por no poder el Ayuntamiento soportar el nuevo gravamen financiero, que exigiría llevar y distribuir a la ciudad dichos 34.000 metros; sexta, la de realizar inmediatamente, y sin el sacrificio del contribuyente, el destino de agua necesaria a los usos públicos, ahora pésimamente dotados por falta de recursos financieros; séptima, la de brindar la rebaja progresiva de las tarifas repartiendo entre el cuerpo social y la hacienda del Ayuntamiento la ganancia líquida del negocio; y octava, la de ser la única en el juicio acertado de la opinión pública, al extremo de que nadie, ni siquiera entre los fracasados ni entre los egoístas, se ha atrevido a levantar otra solución frente a la nuestra.

—Y esas dudas sobre la potabilidad del agua?

—El agua de Dos-Rius es pura y potable, sin duda alguna. Nos la bebemos hace cuarenta años los barceloneses. No contiene elementos contrarios a la salud humana, ni se halla en condiciones peligrosas, ni puede ser combatida con razones científicas ni con análisis perfectos. Es cierto que la combaten dóciles Pigmaleones; pero esta impugnación está desacreditada y ha sido vencida en los debates que hemos tenido.

—Y si se hubiera adoptado otra de las soluciones propuestas?

—No podíamos ni debíamos aconsejar ni acordar una solución de competencia, por impura en orden a los principios, por innecesaria en el orden práctico, por funesta y ruinosa para la ciudad y para el Ayuntamiento. Con la mejor de las otras proposiciones del concurso, lo que ahora es ventaja financiera enorme, se convertiría en un déficit anual de cuatro millones. La competencia sería un

espantoso desastre, cuyo término obligado e irresistible no podría ser otro que la solución misma que ahora proponemos, con la considerable diferencia de sumar a los 72 millones de hoy el mayor capital del monopolio de Dos-Rius, a razón de 1.800.000 pesetas anuales, como mínimo, y los capitales de las demás compras de aguas, y los edificios de la lucha debidamente consolidados, o sea un total que podría muy bien ascender a 200 o más millones de pesetas.

—¿Por qué?

—Porque el surtido de agua es un negocio colectivo, una riqueza pública en la cual son naturales, intrínsecas e indestructibles las condiciones de monopolio, y si la municipalización tiene lugar ahora, el sacrificio es mínimo y la ventaja es máxima. Si la solución fracasa hoy, nos abrumará cuando triunfe con una carga económica dolorosa y formidable. Y este fracaso, apetecido y trabajado por los cómplices de la ruina y del egoísmo, podrá colibrir y agobiar veinte años el desarrollo colectivo y la intensa vida de nuestra amada Barcelona.

—¿Y sobre el concurso del Estado?

—Es una promesa del Gobierno que el actual Gabinete no puede revocar. Ese concurso permitirá que sea de derecho público un monopolio absoluto de la economía privada; que el servicio se preste con arreglo a todos los cánones de la higiene; que se paguen, sin sacrificio del contribuyente, los gastos complementarios exigidos por un surtido realizado de 300.000 metros cúbicos; que se intensifique y acelere la rebaja de tarifas, indispensable en los usos de un líquido que es de primera necesidad, y que se albergue y viva un gran servicio del Estado en el alma y la civilización de Barcelona.

—Muchas amarguras han ganado ustedes con su labor.

—Nosotros entregamos nuestra obra al juicio de los hombres rectos, a la selección intelectual y moral de Barcelona, de Cataluña y de España. No nos hacen mella las pasiones desatadas sobre nosotros, por la ignorancia tanto como por la mala fe, que no han de poder empujar en nuestro espíritu sentimiento ni error alguno que roer con éxito.

Con estas palabras se despidió de nosotros el Sr. Lluhi, y nosotros hacemos por hoy punto en esta tarea informativa, que hemos de continuar, pues todo lo merece el interés de Barcelona, al cual afecta tanto la cuestión.

Dimissió de la Comissió

La Comissió d'Aigües ens ha enviat el següent document que reproduim íntegrament per l'importància que enclou:

«Los vocales de la Comisión de Aguas, don Eduardo Calvet, presidente del Fomento del Trabajo Nacional; don Luis Sedó, presidente de la Cámara de Industria; don Eusebio de Puig, presidente del Instituto Agrícola Catalán de San Isidro; don Miguel Fargas, presidente de la Real Academia de Medicina, y don J. Bassogoda, delegado de la Asociación de Arquitectos de Cataluña, con motivo de su acuerdo de presentar la dimisión del cargo de la antes expresada Comisión, hacen públicas las siguientes manifestaciones:

Las dificultades con que había luchado nuestro Ayuntamiento para llegar a una solución en el magno problema de las aguas, y los propósitos del Gobierno de colaborar prestando su concurso moral y material para su definitiva resolución, dieron origen al nombramiento de una Comisión mixta constituida por una representación del Ayuntamiento y presidentes de Corporaciones, asistida por una Asesoría técnica nombrada por el Gobierno y el Municipio, designándose para presidirla como delegado regio al ex-ministro Excmo. Sr. D. Juan Alvarado. Los representantes de los partidos políticos de nuestro Municipio trataron con el entonces jefe del Gobierno señor Canalejas, de cuanto afecta a la constitución y funcionamiento del organismo creado para el estudio de tan importante problema.

La opinión toda tributó su aplauso a la forma con que se procedía al estudio de tan arduo pleito, reconociendo los prestigios que merecían los elementos que integran la Comisión.

Hubimos de oponer nuestra personal resistencia a aceptar cargo tan honoroso, ya que preveíamos que al fallar en un pleito que a tantos intereses alcanzaba, difícilmente lograríamos la resignación de los afectados ante las altas conveniencias de la ciudad. Hubimos asimismo de prever que en asuntos de tal monta era difícil, por acertada que nuestra solución fuera, lograr la unánime sanción a nues-

INFORMACIÓ DE BARCELONA

Avui, demà i passat demà, dies 16, 17 i 18, a dos quarts de deu del vespre, el Dr. don Diego Ruiz, donarà a conèixer en l'Ateneu Barcelonès els seus «darrers assaigs sobre les Belles Mentes», que abarcaran els següents temes:

Primer: El geni de la prosa en Molière. Segon: Els treballs en prosa de Molière. Tercer: Estudi de Nàucia Resum del curs sobre el modernisme de cultura a Catalunya. Doctrina de la crítica literària.

Durant la darrera setmana, la Caixa de Pensions per a la Veïdria d'Estalvis ha rebut per impositacions la quantitat de pessetes 198,020 i la pagat per reintegraments d'estalvi i per pèrdues mensuals de pensió 156,069 pessetes, havent obert 228 llibretes noves.

La Cambra de Comerç Britànica per a Espanya avisa que el dia 22 del corrent se celebraran, extingint-se l'edició anglesa per als que desitgin conèixer-la, obert el darrer dels diplomes honorífics als aprovats.

Els que vulguin matricular-se durant fer-ho amb tres dies d'anticipació al sonent per a l'últim dels exàmens en els edificis de la Cambra, Plaça de Catalunya, 9, principal.

Els drets de matrícula són 5 pessetes.

—L'apertura de la Exposició Internacional de Productes d'Importació i d'Exportació del Turó Park tindrà lloc el pròxim dia 29 d'abril.

Els comunicats de la Societat Astronòmica de Barcelona el resultat de les observacions sobre les variacions a Barcelona per don Salvador Vilar, corresponents al mes de març d'aquest any, són els següents: El dia 13 de març, a les 13 hores, s'observà un eclipsi parcial de la lluna, el qual fou totalment ocultat pel disc solar una petita taca amb penombra, la qual fou observada a les 13 hores, manifestant-se aleshores el desenvolupament de la qual degué tenir lloc en l'hemisferi oposat, per quant va tendir a desaparèixer el disc solar, havent desaparegut per complet el dia 13, comença la seva nova extensió de fàcilment. En qualsevol cas, el desenvolupament de l'interès d'aquesta petita taca, que s'observa, posant-se en contacte amb l'observació de Spörer. Els dies restants del mes no oferiran activitat fotogràfica visible, exceptuant petites flacules els dies 1, 2 i 5.

El mes de març, a les 10 hores, donarà en el Saló de Conferències del Foment del Treball Nacional, Mr. Marcel Raymond, corresponent de l'Institut i President del Comitè del Patrimoni dels Estats estrangers de l'Universitat de Grenoble, una important conferència d'Instrucció, sobre la Vall del Ródan. El delinat artístic i pintoresc, en la que s'ocuparà dels temples de Nîmes i de Vienne, Taula d'Arc de Triomf d'Orange, Arenes d'Arles i de Nîmes, Pont del Gar, etc., i parlarà de la primitiva època cristiana, exhibint l'edifici de Sant Llorenç de Grenoble, unit a que subministra el Registre de la Universitat de Meraviglie, i estudiarà les períodes Romà i Gòtic, amb exposició de magnífics exemplars d'una descripció molt detallada com preveia de totes les preciositats artístiques que atresora el delinat.

L'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrà sessió avui, dimecres dia 16 de l'actual, a dos quarts de deu de la nit.

Ordre de la nit:
Dr. Celis: Fisiopatologia clínica del sistema de l'origen i conducció de l'excitació cardíaca.
Dr. Plá i Arment: Un cas d'apandicitis i trinitors després de l'extirpació d'un focu de supuració autic.

La revista gràfica «Nuevo Mundo» havent retrostat un dia la seva publicació, sortirà avui per a poguer dur una més extensa informació dels darrers successos.

Aquesta nit a les deu en el Centre Excursionista de Catalunya, don Pelagí Guàrdia, donarà una conferència d'arqueologia romana, sobre les següents puntes:
Continuació de l'estudi de la família romana. — L'edificació dels fills. — Prosa de la «coga viria». — El luxe privat.

Dimecres ja reanirà la Comissió nomenada amb motiu de la marxa que porta l'Empresa i Junta del Teatre del Liceu, la qual entre altres accions, adoptarà els següents: Pregiar al públic de Barcelona i particularment als catalans, que s'abstinguin tot lo possible d'assistir a les representacions del Liceu mentre duri aquest estat.

Sinpatitzar i adherir-se a la campanya que ha iniciat el nostre crític teatral don Agustí Porella, en les planes del POBLE CATALÀ, en contra de la qüestió «Liceu-Cine».

El Director del servei de Previsió de Tem-

perals que per a la nostra costa té establert la Societat Astronòmica d'Espanya i Amèrica, don Vicenç D. Abad, ha donat en l'Ateneu Obrer de Mataró, una conferència sobre «La previsió del temps».

Al finalitzar la seva important dissertació, tota plena de dades curiosos i d'un gran interès, el senyor Abad fou aplaudidíssim i molt sol·licit, obsequiant-se a la seva distingida esposa amb una magnífica esportilla regalada per la Junta directiva de l'Ateneu Obrer.

La Societat Recreativa del Centre d'U. F. N. R. del Districte III, organitzat per al present diumenge un lliur de concurs amb competència per parelles.

Després del succeït ball que acompanyà al piano el mestre Maties Serrano, i que fou contrapuntat amb gran cura per les parelles balladores, es procedí a l'obertura dels títols, prevint la deliberació d'un competent jurat, convidant-se els mateixos pel següent ordre:

Premis d'honor: parelles formades per Juli Ferrer i Isabel Cortés, Joana Castany i Isabel Noguera i els acompanyats a Miquel Roig i Cortés i Agnès del Busto i Josep Cuchí i Roig Cortés.

La festa que resultà altament simpàtica, deixà molt complacuda a la nombrosa concurrència.

La Gran Peña Music-Hall Sant Pau, 83 Telèfon 3069

Tots els dies tarde a dos quarts de quatre i nit a dos quarts de deu. Concerts per la Companyia variat i grans espectacles de regal.

Cinematògrafs

SANT PAU, 83 ARIBAU, 85

DIANA CINES ROYAL

Entrada general, 10 cèntims.

Preferència, 20 »

Avui dimecres, dia extraordinari d'estrenes.

«La bola de cristal», 1.100 m. Aquella, «Los dramas del espionaje», 600 m. Pathé, darrer dia.

«Sufrir què penses t'encanta», 700 m. Nordisk, «El desparpello», 1.000 m. per el gran Zaccagnini.

«La cura pascual», 700 m. Pathé, «Amor y engaño», 675 m. Milano, «La jura de las banderas en Madrid y atentado frustrado a S. M. Alfonso XIII», «El chalet misterioso» i altres variats. Demà dijous, grans estrenes, «La perla dorada», 800 m. Cello-Film, «La vida del maniquí», 850 m. Film d'Art, «Rosa-bell detective», 500 m. Pathé.

Gran cine saló Doré

Avui dimecres, hermosíssim programa de pel·lícules i grans atraccions, úniques en el seu gènere.

«Les Vivres», duet original, el qual es despendrà avui d'aquí, es publica, després d'una brillant actuació. Exit iomens de la gran artista cantant de aires regionals.

Julia Gálvez

la més flamenc de totes les flamencs en el seu treball de «Granadinas», «Marianas» i demés aires andalusos. Entusiasme sense igual. L'arribada en aquest local més de

4.000 persones, 4.000 persones, 4.000

per admirar el treball sense igual que presenten

LOS HARTURS

i per ocasionar en els seus distintes treballs que presenten en comèdies i transformacions, cant i ball. Lo millor que hi ha avui a Barcelona és la atracció

Los Harturs

Demà debutarà el gran «Carthers».

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts des de pessetes 3/50. Els divendres, boubalibais. Dissabte menut corrent i vegetarià.

Butlletí comercial

14 Abril de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Oper. Diner Paper

Londres, 90 dies vista..... 27'45

París, 90 dies vista..... 27'45

Madrid i places barcelon. a 3/4..... 8'70

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1903 serie A..... 85'00

— B..... 85'00

— C..... 85'00

— D..... 85'00

En Comptaduria. També se despachen localitats en el «Centre de localitats» de la Plaça de Catalunya, junt al Bar «La Luna».

FRONTO COMTAL

Dos grans partits per a avui a les quatre i quart.

ROJOS: Goenaga, Otegui.

PLAUS: Iriarte, Millán.

Entrada, 1/50 ptes.

Tribu Senegalesa

CIM DEL TIBIDABO

CENT PERSONES

Homes, dones, nens, costums, treballs, recreus.

Entrada pels passatgers del Funicular 30 cèntims

Concerts

Gran Edén Concert

Assaí, 12.

Music-Hall, Concert, Restaurant Parisien

ALCAZAR

Gran Café Concert. Restaurant de primer ordre.

Sarsuells alegres. Continuament Grans Debutis.

ROYAL CONCERT «MUSIO-HALL»

Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal

Grans Concerts tots els dies tarde i nit, per una important «Companyia de Varietés».

La Gran Peña Music-Hall

Sant Pau, 83 Telèfon 3069

Tots els dies tarde a dos quarts de quatre i nit a dos quarts de deu. Concerts per la Companyia variat i grans espectacles de regal.

Cinematògrafs

SANT PAU, 85 ARIBAU, 85

DIANA CINES ROYAL

Entrada general, 10 cèntims.

Preferència, 20 »

Avui dimecres, dia extraordinari d'estrenes.

«La bola de cristal», 1.100 m. Aquella, «Los dramas del espionaje», 600 m. Pathé, darrer dia.

«Sufrir què penses t'encanta», 700 m. Nordisk, «El desparpello», 1.000 m. per el gran Zaccagnini.

«La cura pascual», 700 m. Pathé, «Amor y engaño», 675 m. Milano, «La jura de las banderas en Madrid y atentado frustrado a S. M. Alfonso XIII», «El chalet misterioso» i altres variats. Demà dijous, grans estrenes, «La perla dorada», 800 m. Cello-Film, «La vida del maniquí», 850 m. Film d'Art, «Rosa-bell detective», 500 m. Pathé.

Gran cine saló Doré

Avui dimecres, hermosíssim programa de pel·lícules i grans atraccions, úniques en el seu gènere.

«Les Vivres», duet original, el qual es despendrà avui d'aquí, es publica, després d'una brillant actuació. Exit iomens de la gran artista cantant de aires regionals.

Julia Gálvez

la més flamenc de totes les flamencs en el seu treball de «Granadinas», «Marianas» i demés aires andalusos. Entusiasme sense igual. L'arribada en aquest local més de

4.000 persones, 4.000 persones, 4.000

per admirar el treball sense igual que presenten

LOS HARTURS

i per ocasionar en els seus distintes treballs que presenten en comèdies i transformacions, cant i ball. Lo millor que hi ha avui a Barcelona és la atracció

Los Harturs

Demà debutarà el gran «Carthers».

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE.—Concerts Santos tots els dies. Coberts des de pessetes 3/50. Els divendres, boubalibais. Dissabte menut corrent i vegetarià.

Butlletí comercial

14 Abril de 1913

Moviment de Borses

BORSA DE BARCELONA

Cotització oficial

Oper. Diner Paper

Londres, 90 dies vista..... 27'45

París, 90 dies vista..... 27'45

Madrid i places barcelon. a 3/4..... 8'70

Oper. Diner Paper

Deute Int. em. 1903 serie A..... 85'00

— B..... 85'00

— C..... 85'00

— D..... 85'00

— E..... 85'00

— F..... 85'00

— G..... 85'00

— H..... 85'00

— G. H. 87'00

— Amortizable serie A..... 101'90

— B..... 101'90

— C..... 101'90

— D..... 101'90

— E..... 101'90

— F..... 101'90

— G..... 101'90

— H..... 101'90

— I..... 101'90

— J..... 101'90

— K..... 101'90

— L..... 101'90

— M..... 101'90

— N..... 101'90

— O..... 101'90

— P..... 101'90

— Q..... 101'90

— R..... 101'90

— S..... 101'90

— T..... 101'90

— U..... 101'90

— V..... 101'90

— W..... 101'90

— X..... 101'90

— Y..... 101'90

— Z..... 101'90

— AA..... 101'90

— AB..... 101'90

— AC..... 101'90

— AD..... 101'90

— AE..... 101'90

— AF..... 101'90

— AG..... 101'90

— AH..... 101'90

— AI..... 101'90

— AJ..... 101'90

— AK..... 101'90

— AL..... 101'90

— AM..... 101'90

— AN..... 101'90

— AO..... 101'90

— AP..... 101'90

— AQ..... 101'90

— AR..... 101'90

— AS..... 101'90

— AT..... 101'90

— AU..... 101'90

— AV..... 101'90

— AW..... 101'90

— AX..... 101'90

— AY..... 101'90

— AZ..... 101'90

— BA..... 101'90

— BB..... 101'90

— BC..... 101'90

— BD..... 101'90

— BE..... 101'90

— BF..... 101'90

— BG..... 101'90

— BH..... 101'90

— BI..... 101'90

— BJ..... 101'90

— BK..... 101'90

— BL..... 101'90

— BM..... 101'90

— BN..... 101'90

— BO..... 101'90

— BP..... 101'90

— BQ..... 101'90

— BR..... 101'90

— BS..... 101'90

— BT..... 101'90

— BU..... 101'90

— BV..... 101'90

— BW..... 101'90

— BX..... 101'90

— BY..... 101'90

— BZ..... 101'90

— CA..... 101'90

— CB..... 101'90

— CC..... 101'90

— CD..... 101'90

— CE..... 101'90

— CF..... 101'90

— CG..... 101'90

— CH..... 101'90

— CI..... 101'90

— CJ..... 101'90

— CK..... 101'90

— CL..... 101'90

— CM..... 101'90

— CN..... 101'90

— CO..... 101'90

Plassa de Barcelona

COTONS

Informació del CENTRE ALGODONERO DE BARCELONA

LIVERPOOL, 14 d'abril

Anterior

Obra

Avui

Tanca

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50

Disponible..... 12'50